

[Rytter.]

Derfor er det ogsaa, vi fra vor Side mener, at vi maa hjælpe og hjælpe netop i de Tilfælde, hvor Hjælpen kan ydes med Virkning. Men i mange af de Tilfælde, Loven nu kommer til at omfatte, er det ikke sikkert, at den vil hjælpe. Hvis man derimod gik ind paa det Princip, vi har udtrykt i vort Ændringsforslag Nr. 5, vilde det være sikkert, at de Penge, der her stilledes til Disposition, kom til at hjælpe. Derfor anbefaler jeg stadig, at man stemmer for vore Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2

forkastedes med 40 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 41 Stemmer mod 20.

§ 3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4

forkastedes med 41 Stemmer mod 20.

§§ 4 og 5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5

forkastedes med 41 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 6 betragtedes som

bortfaldet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 5.

§§ 6—8

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er min Hensigt at sætte Lovforslaget til tredje Behandling, saa snart det bebudede Ændringsforslag foreligger trykt.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontingentbetaling paa de kgl. Døvstummeanstalter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3975, Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 414).

Formanden: Der vil ikke fra min Side være noget til Hinder for, at den følgende Sag, nemlig *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 57 af 31. Marts 1926 om blinde Børns Undervisning*, omtales i denne Forbindelse.

Sagen sattes til Forhandling.

H. C. Andersen: Overfor de to Lovforslag om Kontingentbetaling paa de kongelige Døvstummeanstalter og Betalinger for blinde Børns Undervisning og Ophold har mit Parti ingen væsentlige Indvendinger at gøre, vi er villige til at medvirke til deres Gennemførelse. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslagene, og Ministeren oplyste i sin Fremsættelsestale, at der paa Anstalterne findes 335 døvstumme Børn og 215 blinde Børn, og at Ophold og Undervisning for hvert Barn andrager en ikke helt ringe Sum, saaledes at Statens Udgift for de døvstummes Vedkommende ligger omkring 600 000 Kr. og for de blindes Vedkommende omkring 440 000 Kr. Beløbet er jo ikke ringe, og det var maaske ogsaa ønskeligt, at det kunde blive mindre. Men det skal erkendes, at Arbejdet er besværligt og ganske nødvendigt maa kræve et ikke ringe Antal Lærere og tilsynsførende.

Kontingentet, som er paa 600 Kr. pr. Barn, udredes af Barnets Forsørger, og hvis han ikke er i Stand til at betale, maa Amtsfattiggkassen eller Kommunekassen i den Købstad, hvor Barnet befinder sig, naar det indkaldes og anbringes paa Anstalten, betale. Det oplyses i Bemærkningerne, at kun for 11 af de døvstumme Børn er Forsørgerne i Stand til at udrede Beløbet. Følgelig maa det offentlige betale. Den foreslaaede Ændring betyder derfor en Lettelse i de kommunale Byrder, hvilket for Tiden nok kan tiltrænges.

Naar det nu erindres, at mit Parti for ikke længe siden i dette høje Ting har forelagt et Lovforslag, som netop peger paa, at her er et Omraade, hvor vi mener, Staten bør tage en større Part af Udgifterne end hidtil, idet vi anser det mere for en Statsopgave end en kommunal Opgave at tage sig af de blinde og døvstumme Børns Under-